

אימון, העצמה וחינוך ילדים

הרב מוטי זולברג

יועץ חינוכי מוסמך, מדריך כשורי חיים ומוגנות
מחבר הספר "דע לך בני"

פרשת בא

"זהגדת לבנך ביום ההוא"

חשבת פעם, מדוע מצוות החינוך, הינה ב"ליל הסדר" דווקא בשעה ש"מצה ומרור מונחים לפניך"?

מדוע לא סתם אי שם במהלך "שעת איכות" בין אב לבנו? ומה עם חלקו של בית הספר? ובכלל- איפה עובר הגבול בין הורים למורים?

גדול המחנכים, הרש"ר הירש, כתב ביסודות החינוך (ובשונה מתמיד, אני מביא קטע בשלמותו, שנכתב לפני כ-150 שנים, ללא עריכה): "בית הספר אינו יכול לעשות יותר, מאשר להכין את הבן לקראת השפעתו של האב ולקראת חינוכו המעשי במצוות, ואילו את הגרעין בליבו של הבן יכול רק האב להפרות ולתת לו נשמת חיים. כל הטורח שהמורים בבית הספר יטרחו, היה לשוא, אם האב לא ימלא את חובתו, אם האב לא יקדש את דברי המורה על ידי דבריו ומעשיו, אם הבן לא ייווכח, שיש תוקף למצוות שלמד אותן בבית הספר ושמקיימים אותן בבית בשמחה ובמסירות.

את ההערכה ואת השמחה רואה הילד אך ורק על פניו של אביו. האם סבור אתה, אב בישראל, שאיזו הוראה ואיזו דרשה יכולה לשמש תחליף למראה זה, שעה שאתה מגביה את הכוס לקידוש ומברך "מקדש השבת" או מקדש ישראל והזמנים", או כאשר אתה בוצע על הפת ומברך "המוציא לחם מן הארץ"? שום הוראה ודרשה אינה יכולה לחדור כל כך אל מעמקי לבו ולעורר אותו לשמור את המצוות בקפדנות ובשמחה, כמו שדבוריך ומעשיך יורו לו. הנאום הטוב ביותר של רב נואם בחסד עליון והוראתו של המורה הגדול ביותר אינם יכולים להקסים שהאב יכול להקסימו בדבריו ובמעשיו".

אקא! קהצ'לחה....

mottizol@gmail.com

054-5773002